

El postbailaor Israel Galván, al Festival Grec de Barcelona, va desplegar fa dues setmanes el personalíssim vocabulari corporal que ha encunyat els últims vint-i-cinc anys mentre, al seu costat, cantaven els nens de l'Escolania de Montserrat. El mes anterior, al Sónar, Maria Arnal i Marcel Bagés van tornar al nucli dur del seu disc *Clamor* amb l'espectacle *Hiperutopia*, en què l'esperit d'una rave convivia amb la veu artificial de Holly+, un arxiu bioacústic i el Cor de Noies de l'Orfeó Català. Mentrestant, a Sevilla, Dior presentava nova col·lecció amb una coreografia dissenyada per Blanca Li que incloïa els bailaors Belén López i El Yiyo, la música d'Alberto Iglesias per a les pel·lícules de Pedro Almodóvar interpretada per l'Orquestra Bètica de Cambra, els models imaginats per Maria Grazia Chiuri i centenars de flors vermelles.

Aquest patró d'aliança entre el clàs-

El clàssic i el viral

Jorge Carrión

sic i el viral té molts més exemples dels últims anys. El juny del 2020 el Gran Teatre del Liceu va acollir el *Concert per al biocè*, d'Eugenio Ampudia, comissariat per Blanca de la Torre: 2929 plantes de viviers locals van assistir a la interpretació de *Crisantemi*, de Puccini, per part del quartet de

corda UceLi Quartet. Entre les pel·lícules més comentades del segell Netflix, algunes han estat filmades en blanc i negre: *Roma*, d'Alfonso Cuarón; *Malcolm & Marie*, de Sam Levinson, o *Mank*, de David Fincher. El més contemporani dialoga amb l'absolutament tradicional, i les ressonàncies d'aquesta trobada no només estarrufen la pell de qui la presència, sinó que es torna *trending topic* i, a través de les pantalles, aconseguen repetir l'encanteri periòdicament i exponencialment.

Potser és el gran repte estètic i conceptual de les arts i les narratives de la nostra època: trobar la manera de generar matrimonis duradors entre la tradició, els cossos coreografiats, els textos amb moltes capes i les xarxes socials, els diferents dispositius i la intel·ligència artificial; la manera com el pes, la consistència i la història poden conviure harmònicament amb la lleugeresa, la fugacitat i el nervi digital. L'objectiu de la cultura és dilatar el

present. La vida passa, flueix, a baixa intensitat; només algunes experiències són capaces de crear la il·lusió que s'atura, tensa i densa. L'amor, el sexe, l'art; poques més. El zàping i l'*scrolling* injecten fluïdesa en el flux del temps. Les lectures fortes, en canvi, el tornen espès. Per continuar existint, per con-

El zàping i l'*'scrolling'* injecten fluïdesa en el flux del temps

tinuar sent rellevants, no només han de pactar amb la seva època: també l'han d'espremer. En contra hi tenen les noves regles del joc. Però tenen a favor el més important: el realment clàssic, des d'Homer fins a Frida Kahlo o Quentin Tarantino, sempre ha tendit a tornar-se, tard o d'hora, viral.

L'Orfeó Català i el Cor de Noies s'atreveixen al Grec

Protagonitzen dues propostes escenicomusicals al Palau

MARIA VIDAL TRILLA
Barcelona

El *Rèquiem* de Mozart i l'*Stabat Mater* de Pergolesi són dues obres emblemàtiques del repertori de l'Orfeó Català i del Cor de Noies. En el marc del festival Grec, totes dues institucions han tingut l'oportunitat d'experimentar al voltant d'aquestes peces, i han elaborat dos concerts escènics en què els membres dels cors es mouen per l'escenari i canten en un format més teatral.

L'Orfeó Català presentarà, aquest divendres al Palau de la Música (20 h), l'atrevida versió del *Rèquiem* de Mozart acompanyat de l'Orquestra Simfònica del Vallès, sota direcció de Simon Halsey i direcció escènica de Pere Faura, en una coproducció del Grec amb el Palau. La peça comptarà amb la soprano Mireia Tarragó, la mezzosoprano Tànit Bono, el tenor César Cortés i el baríton Elías Arranz com a solistes. "La coreografia és molt excitant per al cor", va convenir Halsey. "Han de cantar de memòria,

mirar el públic, utilitzar l'edifici sencer..."", va afegir, i va definir la peça com una "revelació musical". "És un concert que desconcerta i una música coreografiada", va opinar Faura, que ha hagut d'idear una coreografia per a 83 ballarins. "Una de les estratègies per transformar el *Rèquiem* en una cosa escènica ha estat bolcar-me en el text", va afirmar.

Els cors escenifiquen el 'Rèquiem' de Mozart i l'*Stabat Mater* de Pergolesi amb Pere Faura i Marc Rosich

Per la seva part, el Cor de Noies de l'Orfeó Català ha reflexionat sobre la maternitat a partir de l'*Stabat Mater* de Giovanni Battista Pergolesi. Dilluns, 18 de juliol (20 h), interpretaran aquesta obra cabdal de la música sacra amb l'orquestra barroca Vespres d'Arnadí, en una altra coproducció del festival amb el Palau. El

concert està dirigit per Buia Reixach i Feixes, mentre que Marc Rosich n'ha assumit la direcció escènica. La soprano Ulrike Haller i la mezzosoprano Marta Infante participaran en la versió, i també els ballarins Davo Marín i Carme Milán, creadors de la coreografia.

Per a la posada en escena s'ha "dessacralitzat una mica la peça convertint-la en el patiment que sent una mare que perd el seu fill", segons va detallar Rosich. "Hem jugat amb el Cor de Noies, que s'ha lliurat al màxim a imaginar amb nosaltres aquesta petita narrativa", va assegurar. En la mateixa línia, Reixach va valorar el treball corporal, interpretatiu i memorístic que està fent el cor que dirigeix. "Em sembla terriblement necessari que a l'escenari puguem crear un espai de reflexió", va apuntar.

Cesc Casadesús, director del festival Grec, va descriure les dues propostes com "dos clàssics europeus que encaixen molt bé amb la resta de la programació, plena del que és la cultura europea".●

GUILLERM ROSET / ACN

La presentació dels concerts de l'Orfeó Català i el Cor de Noies

Arriba la 25a Fira Mediterrània

■ La 25a edició de la Fira Mediterrània de Manresa comptarà amb un programa de cultura popular amb 70 propostes, de les quals 50 estrenes. El carrer i el fet comunitari seran dos elements essencials d'un esdeveniment que tindrà lloc entre el 6 i el 9 d'octubre. La fira es presenta com el mercat estratègic de les propostes artístiques que

utilitzen les arrels, la tradició i la cultura popular com a motor creatiu, i aquest 2022 celebrarà el 25è aniversari en una edició especial després dels dos últims anys marcats per la pandèmia. L'esdeveniment vol generar espais per cantar i ballar, contextos que propiciïn accions festives de manera espontània i participativa. / Redacció

Teatre Tivoli
Grup Balaña

Veure vídeo

ev
entrades de
VANGUARDIA

VENDA
D'ENTRADES
grupbalaña.com

BALLET DE KÍEV

Ana Sophia Scheller, Directora Artística

EL LLAC DELS CIGNES

Del 6 al 17 de juliol

2€ de cada entrada es destinaran al programa de Refugiats de la Guerra d'Ucraïna a Catalunya. Més info a www.creuroja.org

GOLDBERG
MANAGEMENT

LA VANGUARDIA

En benefici de:
Creu Roja